

Asia C-263/06

Carboni e derivati Srl
vastaan
Ministero dell'Economia e delle Finanze
ja
Riunione Adriatica di Sicurtà SpA

(Corte suprema di cassazione
esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Yhteinen kauppapolitiikka – Polkumyynniltä suojautuminen – Polkumyyntitulli
– Venäjältä peräisin oleva hematiittiharkkorauta – Päätös N:o 67/94/EHTY
– Tullausarvon määrittäminen muuttuvaa polkumyyntitullia sovellettaessa –
Kauppa-arvo – Eri hinnoin suoritetut peräkkäiset myynnit – Tulliviranomaisen
mahdollisuus ottaa huomioon tavaroiden sellaisesta mynnistä maksettu
hintaa, joka edeltää tulli-ilmoituksen perustana olevaa myyntiä

Julkisasiamies J. Mazákin ratkaisuehdotus 11.9.2007 I - 1080

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 28.2.2008 I - 1099

Tuomion tiivistelmä

1. *EHTY – Yhteinen kauppapolitiikka – Polkumyynniltä suojautuminen – Polkumyyntitulli (Komission päätöksen N:o 2424/88 1 artikla ja 2 artiklan 1 kohta)*

2. *EHTY – Yhteinen kauppapolitiikka – Polkumyynniltä suojautuminen – Polkumyynnittulien määrääminen – Laskentamenetelmä*
(*Neuvoston asetuksen N:o 2913/92 31 artiklan 1 kohta; komission päätöksen N:o 67/94 1 artiklan 2 kohta*)

1. Polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan hiili- ja teräsyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta tehdyn päätöksen N:o 2424/88 1 artiklasta ja 2 artiklan 1 kohdasta seuraa, että polkumyynnistä sääntöillä pyritään suojautumaan polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvalta tuonnilta, ja polkumyynnittullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jonka luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa. Näiden määräysten mukaan polkumyynnin vastaisen toimenpiteen soveltaminen edellyttää siten, että tavarat saatetaan yhteisön markkinoille, mistä aiheutuu vahinkoa yhteisön teollisuudelle. Polkumyynnistä sääntö ei koske tavaroiden myyntiä sellaisenaan, silloin kun kyseisiä tavaroita ei tosiasiallisesti viedä yhteisön tullialueelle eikä luovuteta vapaaseen liikkeeseen yhteisössä. Polkumyynnittulien tarkoituksena on nimittäin neutralisoida polkumyynnin marginaalia, joka johtuu yhteisöön viennistä maksetun hinnan ja tuotteen normaaliarvon välisestä erosta, ja poistaa siten kyseessä olevien tavaroiden tuonnista yhteisöön aiheutuvat vahingolliset vaikutukset. Siten polkumyynnistä sääntöjen tavoite ei lähtökohtaisesti edellytä, että kannetaan polkumyynnittulli, joka on vahvistettu kyseessä olevien tavaroiden edeltävän myynnin yhteydessä määrätyn hinnan perusteella,

mikäli tavaranhaltijan tosiasiallisesti maksama hinta tai hinta, joka sen on maksettava, on sama tai korkeampi kuin polkumyynnin vastaisella toimenpiteellä säädetty vähimmäishinta.

(ks. 39–41 kohta)

2. Väliaikaisen polkumyynnittullin käytön ottamisesta Brasiliasta, Puolasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan hematiittiharkkoraudan tuonnissa yhteisöön tehdyn päätöksen N:o 67/94 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti tulliviranomaiset eivät voi määrittää tullausarvoa mainitulla päätöksellä käyttöön otettua polkumyynnittullia soveltaessaan kyseessä oleville tavaroille aikaisemman kuin sen myynnin yhteydessä vahvistetun hinnan perusteella, jonka osalta tulli-ilmoitus tehtiin, jos ilmoitettu hinta vastaa hintaa, jonka maahantuoja on tosiasiallisesti maksanut tai joka tämän on maksettava.

Nimittäin ilmaisua ”ilmoitettu” koskevalla lisäyksellä tullausarvon käsitteeseen tällä säännöksellä korostetaan sitä, että peruste polkumyynitullin soveltamiseksi ei ole tullausarvo sellaisenaan vaan maahantuoja ilmoittama tullausarvo. Tästä seuraa, että niiden myyntien hintoja, jotka edelsivät myyntiä, jonka hintaa maahantuoja on käyttänyt tulli-ilmoituksen tekemisessä, ei voida ottaa huomioon polkumyynitullin soveltamisessa.

Sen sijaan silloin, kun tulliviranomaisilla on perusteltu syy epäillä ilmoitetun arvon todenperäisyyttä, jos niiden epäilyt vahvistetaan täydentävien tietojen pyytämisen jälkeen ja sen jälkeen, kun henkilölle, jota asia koskee, on annettu kohtuullinen mahdollisuus esittää näkemyksensä niistä syistä, joihin epäilyt perustuvat, eikä todellisuudessa maksettua tai maksettavaa hintaa voida vahvistaa, nämä viranomaiset voivat yhteisön tullikoodeksista annetun asetuksen N:o 2913/92 31 artiklan mukaisesti päätöksellä N:o 67/94 käyttöön otettua polkumyynitullia soveltaessaan laskea tullausarvon sen hinnan perusteella, joka sovittiin kyseessä oleville tavaroille sitä myyntiä lähinnä edeltävän myynnin yhteydessä, jonka perusteella tulli-ilmoitus tehtiin,

kun tulliviranomaisilla ei ole mitään perusteltua syytä epäillä tämän hinnan todenperäisyyttä. Nimittäin yhtäältä tällaisen epäilyn tilanteessa tulliviranomaisten ei välttämättä tarvitse määrittää tullausarvoa kauppaa-arvoa koskevan menetelmän perusteella, ja ne voivat hylätä ilmoitetun hinnan, mikäli on edelleen aihetta epäilyihin sen jälkeen, kun on mahdollisesti pyydetty kaikki täydentävät tiedot tai asiakirjat, ja sen jälkeen, kun henkilölle, jota asia koskee, on annettu kohtuullinen vastausaika näkemyksensä esittämiseksi. Toisaalta kun otetaan huomioon muuttuvan polkumyynitullin erityinen luonne, viittauksessa tähän aikaisemman kuin sen myynnin yhteydessä vahvistettuun hintaan, jonka osalta tulli-ilmoitus tehtiin, on kyse tavasta määrittää tullausarvo menetelmällä, joka on samalla asetuksen N:o 2913/92 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla ”kohtuullinen” ja niihin kansainvälisiin sopimuksiin ja säännöksiin sisältyvien periaatteiden ja yleisten säännösten mukainen, joihin tässä 31 artiklan 1 kohdassa viitataan.

(ks. 33, 49, 52, 61, 63 ja 64 kohta sekä tuomiolauselma)